

XXVI. ORSZÁGOS MÉDIATÁBOR, BALATONFENYVES.

PARTILAP

A SAJTÓRGIA CSOPORT LAPJA. VI. ÉVFOLYAM 2. SZÁM, 2006. JÚLIUS 3., HÉTFŐ

HOGYAN LESZ VALAKI CSOPVEZ? KIK VANNAK A SZOMSZÉDBAN?

GEBE KITÁRULKOZIK

**„Pék
akartam
lenni”**

Gebe kitarulkozik

„A futball kicsiben olyan, mint az élet”

1930 óta vezetett kilóra vehető spirálfüzetek, húsklopfoló nyomok a tévé tetején, temperamentum, és mint kiderült ellentmondások tömkelege – bontakozik ki Gebe, a szakács összetett arca a Partilapnak adott interjúból. Saját bevallása szerint szereti eddigi életét és kiélte magát ötgyermekes családapaként, kötekedő fanatikusként.

– Pék akartam lenni. – kezdi Gebe, amikor arról érdeklődöm, hogyan jutott el a szakácskodásig.

Siófokon, 1 kg 25 dkg-mal született (innen és a Gábor keresztnévből ered a Gebe név). – Akkor voltam, mint egy literes zacskós tej, azóta kikupálódtam – meséli csillogó szemekkel, váratlanul kedves hangon. Meglepdöm saját magamon, ahogy átfut az agyamon, hogy a tábor üvöltöző, televíziót ütogető, fanatikus focirajongó szakácsa, egy egészen szeretnivaló fazon lehet.

Bíró a családban

Volt atléta, volt kajakos, édesapja „honvédes” kézilabdás, és, hogy a sportágak kavalkádját fokozzuk a családon belül, „apósa” bíró.

– Mondhatjuk, hogy az apósom, nem? Attól, hogy

nem nősültem meg... – vigyorog. Nem házas ugyanis, de családjával él, méghozzá öt gyerek boldogítja minden napjait (egy fiú, négy lány az állás).

Az édesanyja nemhogy a focit, de semelyik sportágat sem kedveli, nem is nézi –

azt a bizonyos közvetítést viszont, amikor Gebe egy élőben közvetített tévémeccsen, a kamerák kereszttüzeiben letolta a gatyáját a bírónak, sajnos ő is látta. Természetesen anyukája nem volt túl büszke – a szakács cinkos mosoly kíséretében idézi fel akkori magyarázkodását:

– Anyukám, a futball hevében bármi megtörténhet.

És meg is történik: ilyenkor lehet, hogy megüti a tévét (kétszer ki is dobta, ám bár utána kifizette), de meccs után leül, lenyugszik, és any-

„Vesztettünk. Ez van.”

FOTO: IWÁN JÓZSEF

Élő adásban húzta le a nadrágját

nyit mond: „Vesztettünk. Ez van.” Ekkorra már kedves hangját hallgatva úgy érzem, megbocsátok neki minden tizenegyesrúgás miatt elkésett vacsorát, és minden olyan megszólalást, amellyel a bírót – talán a bíró családját – inzultálta.

Játszott a fonyódi megyei csapatban, mint serdülő válogatott és 39 éves kora ellenére még mindig rúgja a bőrt.

– Sajnos az ifiválogatottba nem kerültem be... sajnos – mereng. Talán ez volt az első mondat a beszélgetésünkben, amikor némi fájdalmat éreztem ki a hangjából. Ezek után adta magát a kér-

dés, hogy bánja-e futballista karrierjének lefelé ívelő pályáját. Természetesen igen. Nagyon.

Félve kérdeztem fiatalkoráról, a családi háttéréről, hátha valami szokatlan esemény bújik meg a szakácskodásra cserélt focistakarrier mögött.

Szerencsére tévednem kellett, határozottan és nyíltan válaszolt: „So-

ha nem szóltak bele a szüleim a sportba. Néha taktikai megbeszélést tartottunk apukámmal, esetenként sokat segített.” – mondja. Egyénfüggő, ki-nek mennyire van szüksége arra, hogy a szülei végigkísérjék a nyilvános szereplését. Gebét kifejezetten zavarta, ha ők kint voltak a pályán, mondván: ott csak a pálya van és a játékos. No meg ugye a bíró... Többször, a magát szégyelőlő rossz gyerek mosolyával és csillogó szemével bevallja a beszélgetés során, bizony így van: szerinte a bíró rengetegszer hibás – és rengetegszer szidja.

Futballista méltóság

Kívülről nézve azt hinném, ez az ember bizonyosan részt vett már pár verekedésben, volt afférja a bíróval, hasonlók... És nem. Nem emelt kezét senkire, és mások sem emeltek órá. Sőt, kifejezetten utálja a buta szurkolókat. Erre példa egy Újpest – Fradi meccs, amikor a nyertes újpesti szurkolók letolt gatyával provokálták a rendőröket. Gebe volt az egyetlen, aki igyekezte fékezni őket, és nem érti, egyes szurkolókból időnként hova tűnik az ember. Ennek ellenére neki is volt egy összetűzése az ominózus bíró-apóssal, amikor összeszólalkoztak egy szerinte helytelenül megírt leshelyzet miatt.

– Akkor kicsit gusztustalanul viselkedtem vele – szívoogatja az ajkát, majd néz a levegőbe –, de nem fulladt dulakodásba. – „Amikor les van, húzd már fel azt a francos zászlót!” Lapot persze nem adott... – nevetgél közben. – És mi volt a válasz? „Láttam, hogy les volt!” Hát ilyen nincs... – A világ tele van rossz bírókkal. – közli velem ellentmondást nem tűrő hangon. Hirtelen elgondolkodom rajta: a pék, ifiválogatott, szakács, megye 3-ban játszó focista sosem akart bíró lenni? Nem gondolkodott azon, hogy ez egy lehetőség arra, megmutassa, milyen a jó játévezetés? Ezzel gyakor-

FOTO: IVÁN JÓZSEF

Amikor les van, húzd már fel a francos zászlót!

latilag megoldódna a legnagyobb feszültsége meccsnézés közben.

– Gondolkodtam. De akkor már főztem, túl öreg vagyok...

Egy kötetnyi rajongás

Nyolc éves kora óta főz magának otthon, szülei időhiánya és nagymamája hirtelen jött betegsége miatt kényszerű volt a feladat. Egyébként focizni is ekkor kezdett.

– A futball kicsiben olyan, mint az élet, sajnos harcolni kell mindenért – mondja erről komoran.

Gyűjteményéről már legendák terjengnek a táborban. Igen, valóban 1930-ban kezdődik a kb. 40 kg-ot nyomó spirálfűzet gyűjtemény, amely a szerző külön kérésére még véletlenül sem kerül majd mellé a sírba.

– Folytassák majd az unokák! – követeli vidáman. –

Egyébként nagy becsben tartom, vitrin mögött.

Többször kérdezték már arról, miért nem adja ki.

– Nem, ez csak az enyém. – tiltakozik büszkén.

Öröm volt nézni csillogó szemeit. Elgondolkodtattott annak az alázatnak, a kitartásnak és elszántságnak a lángja, ami ebben az egy emberben majdnem 40 éve ég. Soha nem jutott eszébe,

hogyan mi a fészkes madárért írja, amikor az adatok nyilván fent vannak az interneten, megtalálhatók bármely nagyobb könyvtárban?

– Mert szeretem a focit. A foci az életem – ismételteti szakadatlanul. – Ugyanannyira szeretem a lányokat is – csúszik ki egyszer a száján, és szégyenlősen elmosolyodik.

Hogy miért nem lett valóban focista belőle, arra ennyit mond:

– Rossz helyre születtem. A kutya nem nézett Fonyódra, van-e tehetség. Ha pesti vagyok, ma nem a rántást kavargatom, az biztos.

Egy szeretni való, érdekes figura, keserédes élettörténet. Ennek ellenére úgy gondolom, jól jártunk azzal a rántással...

Gebe az eddigi legfinomabb tábori koszt elengedhetetlen hozzávalója.

Kopjás Fanni

„Ha nem Fonyódon születik, ma nem a rántottát keveri”

FOTO: IVÁN JÓZSEF

Vihar az emeleti vécében Kiborult a bili

Nem kicsit volt savanyú a levegő tegnap reggel az első emeleti férfi WC-ben. Akinek korán reggel ihlete volt, azt bokáig érő sárga lé és fertelmes vizeletszag fogadta a mellékhelységben. A semmihez sem fogható körülmények annyira elviselhetetlenek voltak, hogy az emeleti fiúk mind a földszinti fürdőszobába kényszerültek.

Szerencsére a tábor éber takarítóbrigádja pillanatok alatt úrrá lett a helyzeten. Két hölgy két felmosó fával feltörölte a padló-csempét, majd gondosan fertőtlenítették a mellékhelységet, és a fürdőszobát, melyek ugyan csillogtak-villogtak, ám a szag nem csökkent. A takarító nénik úgy döntöttek, hogy lezárják a vizes blokkot és komolyabb beavatkozást eszközölnek.

Én még utolsóként megborotválkoztam, Tuska Istvánt viszont már nem engedték be a tisztaság nagykövetei: „Mentem egy szál törölközővel a derekamon, hogy lezuhanyozzak, borotválkozzak és fogat mossak. Azonban két takarító megkért, hogy menjek a lenti mosdóba, ameddig meg nem javítják az emeleti vécét. A földszinten sem volt kellemesebb élményekben részem. A zuhanyzó előtti részen magukat nem zavartatva mosták fel a követ, és csak rosszálló pillantásaimra távoztak.”

A tábor gondnoka csak röviden tudott válaszolni kérdéseinkre. Elmondta, hogy

FOTO: BANKI ANNA

Vödör az emeleti vécében. Kübli nélkül rosszabb

a hibát átmenetileg elhárították, de a végleges megoldásra hétfőig, vagy keddig kell várni, mivel szakember közreműködésére van szükség. Jelenleg a piszoárok alatt vödörök vannak, hogy a tegnapihoz hasonló eset ne fordulhasson elő.

Miklay Dénes

Az ellenőrzéstől félnek a takarítók

Rendszeres egészségügyi kontroll van a Balaton partján. A napokban várható az ÁNTSZ ellenőrzése, emiatt a takarítók jobban odafigyelnek a fertőtlenítésre. A takarítóbrigád munkája fennakadást okozott a táborozók reggeli készülődésében. A tábor vezetője, Csík-vár Mihály szerint az ifjú-sági szálló megfelel a hatóság elvárásainak. Persze ezt senki sem vitatja, de a takarítás időpontja gyakran ütközik a táborozók életvitelével. Mivel azonban a táborlakók nem tart-

ják be az időpontokat, ezáltal lehetetlenné teszik az alkalmazottak munkáját. A késői kelés miatt akkor mennek a mosdóba, mikor éppen folyik a takarítás. Ezt a problémát jelezték a vezetőségnek, akik kézbe vették az ügyet. A tábor-vezetővel folytatott hossz-szas tárgyalás után meg-egyeztek a takarítás idő-pontjában, amely ebédidő-ben lesz, ilyenkor ugyanis üres a folyosó és az aula, senki nem zavarja a takarítók munkáját.

Mészár Kata

Honnan jönnek a csoportvezetők?

A csúcs alatt is van még hely

Rengeteg szempontnak kell megfelelni ahhoz, hogy az egyszerű táborlakó titulusból kilépve a csoport élére állhassunk. De ez nem is kell, hogy mindenkinél cél legyen.

A csoportvezetőség új tagok segítségével kezdte meg 2006-os tábori munkáját, „olyan emberek ők, akik hajdan maguk is megszepent táborlakók voltak. „A jó csoportvezetőnek vannak érdemei: teljesítmény, rátermettség, elhivatottság és szakmai érvek.” – tudtuk meg Kecskés István táborvezetőtől, aki elmondta azt is, hogy nagyon elégedett az új emberek munkájával. A tábori résztvevőtelek száma nem volt elsődleges szempont a választásnál, habár tény, hogy az évek múltával nő a tapasztalat.

Megtalálták a helyüket

„2004-ben táboroztam először, ami nem is volt olyan régen. Kecsó Vízmérték nevű csoportjához tartoztam, ahol többek között jó barátnőmet, Szabó Enikőt, valamint Dávidot is megismertem – meséli Korpa Melinda, a Trendörök csoportvezető-helyettese. – Nagyon jól érzem magam, szeretem a csoportomat és kezdem megszokni a pozíciómát.” Nem tudja pontosan miért esett rá a választás, de szerinte ennek az az oka, hogy megbízható és számíthatnak rá.

Sorstársa, Győri Hajnalka a FTC vezető-helyettese számára a legnagyobb élménynek az első újság elkészítése bizonyult, amit sokkal bonyolultabbnak gondolt, mint ami-

lyen valójában volt. A táborban megragadta az emberek közvetlensége és hogy annyi dolog történik vele, amit hazaérve három napig tudna mesélni. „Most inkább érzem magam csoportvezetőnek, mint tavaly, talán azért is, mert nem voltam ennyire önálló, mint most. Elvártam, hogy megmondják, mit, mikor és hogyan csináljak, majd később rájöttem, hogy a saját lábamra kell állnom.” Hajni maximalistának tartja magát, amit Herczeg Zsolt csoportvezető is megerősített: „Tavaly inkább még táborlakó volt, idén pedig belerázódott a vezetői szerepbe is. Nagyon igyekvő, mindent sze-

FOTÓ: BÁNKI ANNA

Korpa Melinda. Pár nap után kezd beleszokni

retne jól csinálni, szóval teljesen maximalista.”

Ne akarj mindenáron kitörni

Minket az a kérdés is nagyon foglalkoztatott, hogy mi a véleménye Kisherczegnek arról, milyen az ideális csoportvezető-helyettes, valamint hogyan lehet azt elérni, hogy ne kopjanak ki az emberek a DUE-ből. „A megfelelő emberek kiválasztásánál szempont a DUE-s előélet, hogy ismerjék a DUE-táborok ritmusát. Fontos, hogy tudjon bánni az emberekkel, hogy legyenek ambíciói, továbbá előny, ha szakmabeli, például újságíró. Attól, hogy valaki sok táborban vett részt, még nem biztos, hogy alkalmas erre szakmailag, pedagógiaileg és emberileg. Nem ígértük meg senkinek sem, hogy például öt év után egy csoport élére állhat.

Győri Hajni. A saját lábára állt

FOTÓ: TUSKA ISTVÁN

Sok minden másból is ki kell vennie a részét, hiszen rengeteg a munka a Tallózó és az Online körül.”

Zsolt ezenkívül leszögezte, hogy maga a DUE nem egyenlő a DUE-táborral, bár az tény, hogy ez az év legnagyobb és legizgalmasabb programja. A kopás szerinte természetes dolog, hiszen vannak, akik azért nem jönnek el, mert nincs itt a baráti társaságuk, vagy elérték azt az életkort, ami után ez a tábor már nem nyújt nekik semmi pluszt. „A csoportvezetők kiválasztásánál mindig arra törekszünk, hogy kiszűrjük a tömegeből a legjobbakat. Ezek az emberek általában nagyon hálásak azért, amit itt kapnak és évek múltával megpróbálják viszonzni mindezt. Nincs annyira rengeteg személy, aki ezen szempontoknak megfelel, de nincs is szükség rengeteg csoportvezető-helyettesre.”

Persze nem is kell mindenkinek vezetők lennie – már csak azért sem, mert egy táborlakónak sokszor könnyebb az élete.

Baji Andrea,
Tóth Szilvia

FOTÓ: TUSKA ISTVÁN

Beke Dániel. Bulvár-magazinnal debütált

FOTÓ: TUSKA ISTVÁN

Eddig jól viselkedtünk

Jószomszédi viszony

A médiások hírhedten hangos társaság, amely mindig is fejfájást – ha mástól nem, a bőmbőlő hangszóróktól - okozott a táborhely közelében élőknek, ez alkalommal azonban talán békeességben megférünk egymás mellett: kedvesek, türelmesek, toleránsak.

A korábbi évek tapasztalataival ellentétben az ideai tábor nyugodtabbnak ígérkezik. Persze korántsem arról van szó, hogy kevesebb élményben lenne részünk vagy a táborlakók lelkesezése lankadt volna. A változást csupán

az eredményezi, hogy előreláthatólag az ideai év nem fog bővelkedni a táborozók és a szomszédok közötti konfliktusokban.

Mint megtudtuk, hogy a DUE-tábor helyszíne melletti apartmanház magánterület, többségében saját tulajdonban lévő 1-2 szobás lakásokkal, melyek meglehetősen kicsik. A ház a hetvenes években épült és a lakók többsége 20-30 éve itt tölti minden nyarát. A hosszú évek alatt a lakók között jó viszony alakult ki, mint számunkra nyilvánvalóvá vált a szomszédos erkélyeken egymással beszélgető emberek látványából. A lakók elmesélték, hogy

többségében ismerik egymást, igazi kis közösséget alkotnak. Ottjártunkkor a gyerekek együtt fociztak, kártyáztak, a lépcsőházban beszélgettek. Meglehet, életre szóló barátságokat kötnek. Számukra a nyár egyenlő a balatonfenyvesi élményekkel.

Kiket rejt a betontömb?

A lakások az ország legkülönbözőbb területeiről – például Sopron, Kaposvár, Pécs, Szeged -érkező középosztálybeli nagycsaládok birtokában vannak, akik mintegy „láthatási jogként” osztják be egymás közt a balatoni tartózkodás időpontját. Vannak, akik már márciusban Balatonfenyvesre utaznak amolyan tavaszi nagytakarításra és a rossz idő beálltáig itt is maradnak, míg mások 1-2 pihentető hetet töltenek el a vízparton. Utóbbi keletlen azok számára, akik a jelenlegi borús időszakra tervezték a balatoni lubickolást, hiszen egy megkérdezett lakó elmondta, hogy fűtésrendszer hiányában a hűvös idő megkeseríti az itteni napokat. A lakókat mégsem láttuk szomorkodni az esőcseppek láttán, mint mondják, a rossz időjárás a legalkalmasabb a horgászok számára a bőseges halfogáshoz.

A telep sokat változott az évek során. Bár a ház kívülről igencsak lelakottnak tűnik, állítólag legtöbb lakást már felújították, de a folyosó állapotát, a frissen festett falakat és mázolt ajtókat magunk is szemügyre vehettük. Míg régebben a környéken turisták tömege fordult meg néhány hónap alatt, addig mára a lakások 50-60%-a üres, rengeteg az eladó ház. Manapság a nyaralók ha tehetik, inkább Horvátországba utaznak vagy a szabadstrandokon töltik idejüket. A legproblémásabb német turisták száma is igencsak lecsökkent, a part ezáltal élhetőbbé vált.

Ellentét és kompromisszum

A lakók mégsem nyugodtabbak, hiszen to-

vábbra is sok idegennel osztják meg lakhelyüket, erről gondoskodik a Bács Megyei Ifjúsági Tábor. Megfordultak itt már kínaiak, paralimpikonok, a küzdősportok szerelmesei és még sokan mások. A tábor szomszédságában élők elmondták, hogy nincsenek kimondottan negatív tapasztalataik az itt üdülő fiatalsággal, persze kisebb összezőrdüléseket, apróbb konfliktusokat említettek, de ezek nem voltak számottevőek. Főképp a hangoskodást sérelmezik, a lakók észrevételei nyomán a legelviselhetetlenebb az évente megrendezésre kerülő zenetábor, mely épp a DUE-tábor előtt ért véget. Ők ugyanis reggel kilenctől trombitálnak és ugyebár ez nem működik csendben, tehát a szomszédok képtelenek aludni, a felcsendülő és olykor hamiskás harsonahangok akadályozzák őket a nyugodt pihenésben, sőt még a pincéreket is a munkavégzésben.

A táborvezető mindazonáltal baráti viszonyt ápol a szomszédokkal, mint mondja, nincsenek szabályok az együttélésre, így marad az alkalmazkodás, a szép szóval való kérés és végső esetben a rendőri segítség, melyre már nem egyszer szükség volt. Szerinte az elégedetlenség kölcsönös is lehet, így a legfontosabb a maximális tolerancia. Megnyugtatásunkra szomszédaink elmondták, hogy mi, duérok kivételesen rendes társaság vagyunk, fel sem tűnne nekik, hogy itt dolgozunk, ha nem keresnénk meg őket újabbnál újabb kérdésekkel, interjúkészítési tervekkel és kamerákkal. Mindez azonban nem zavaró számukra, a gyerekek kifejezetten élvezik, hogy szerepelhetnek és együtt szurkolhatnak a foci vb közvetéseinek a táborosokkal. Remélhetőleg ez a jó és legfőképp nyugodt viszony a tábor végéig megmarad és nem okozunk csalódást szívélyes „lakótársaink” számára.

Kis Anett

FOTÓ: IVÁN JÓZSEF

Munkában a tévések. Szakkollégiumból származik a technika

Mit művel a tévés csoport?

Eszkép-zavar

Több táborlakó és táborvezető is csodálkozva figyelte a tévés csoport munkáját. Ennek okai, hogy már első este rengetegnek tűnő nyersanyagot vettek fel egy rövid hétfő esti híradóhoz, valamint a feltűnően profi technikai felszerelések, a kezdőként nehezen kezelhető kamera, a mikroportok, a lámpák és az állványok.

A fenti kérdésre Bagladi Ákos, Iván József és Óré Adrienn csapata adta meg a magyarázatot. A fiatalok a Budapesti Műszaki Egyetemen működő Simonyi Károly Szakkollégium stúdiójának tagjai, ahol az egyetem számára forgatnak műsorokat. A szakkollégium elnöke Mezei Ta-

más, táborunk fotós csoportjának tervezőszerkesztője. Ebből a stúdióból hozták magukkal ezeket az eszközöket, amik a kollégium tulajdonát képezik.

A hatalmas mennyiségű nyersanyaggal kapcsolatban Kruzslicz Dávid csoportvezető világosított fel minket. Elmondása szerint a híradóban egy egyperces interjú összevágásához legalább tízszer anynyi felvétel szükséges, és ezt az arányt be is tartják.

Táborunk tévés csoportja két kamerát használ a forgatásokon, így a csapat kezdő része sem esik ki semmilyen lehetőség alól. Ugyanúgy ki tudják próbálni a magukat a kamera mindkét oldalán.

Nagy Baksa

Hírek

Behatolási kísérlet

Hétfő hajnalban öt erősen illuminált állapotban lévő fiatalember érkezett a táborhely bejáratához. Kecskeméti Dávid két érdeklődő táborozóval beszélgetett éppen, míg Csató Márton a padon aludt. Az egymás kiletét firtató kérdések után a fotós csoport vezetője úriember módjára kezelt fogott a másik csapat szószólójával és átnyújtott nekik egy névjegykártyát. Miután közölte velük, egy médiatáborba tévedtek, ahol gyerekek dolgoznak, kissé feszült hangnemben távozásra intette a társaságot. Tudósítónk által gyengének ítélt provokatív célzások után hajlandóak voltak elhagyni a tábor területét, és más szórakozás után nézni.

Erdélyiek érkeznek

13 fős erdélyi diákcsoport érkezik ma a táborba, akik egy hetet maradnak. A balatonfenyvesi polgármesteri hivatal a jó kapcsolatokat ápolva hívta meg a székelyudvarhelyi polgármesteri hivatalon keresztül az ottani diákokat. A kiválasztottak az egyik iskola legjobb tanulói közül kerültek ki. Számukra ez egy jutalomutazás, mert a diákok ittlétét a balatonfenyvesi önkormányzat fizeti.

Söri küzd a lejutással

Vakvágányon

Az egyik eddig még meg nem érkezett lakó, Tóth Borbála, akit csak Söriként emlegetünk, kalandos utat járt be az elmúlt két napban. Talán egyikünk sem gondolná, hogy milyen nehéz Balatonfenyvesig eljutni...

Söri már két napja mást sem csinál, minthogy próbál eljutni táborunkba. Eredetileg már pénteken velünk együtt jött volna, de volt egy kis dolga a munkahelyén és ráadásul le kellett adnia az indexét is. Szóval ez az utazás elszakatolt...

Úgy gondolta, hogy majd szombaton elindul és csatlakozik kis csapatunkhoz. Ám akadt egy kis gond: lekészte a vonatot. A következő csak este jött volna, éjszaka viszont nem akart utazni.

Vasárnap ismét felkerekedett és elment a jegypénztárhoz megvenni a jegyeket.

Azt az információt kapta, hogy a vonat az ötös vágányról indul. De Sörinek feltűnt, hogy a kérdéses vonat Temesvár felé közlekedik és Intercity. Visszament, hogy tisztázhassa a dolgokat. A fiatal hölgy azonban azt állította, hogy nem kell a pótjegy és Fenyvesre is eljut vele. Így hát fel is szállt a vonatra, viszont a kalauz követelte tőle a pótjegyet, amivel ő nem rendelkezett, tehát Szolnokon le kellett szállnia. Az innen induló pesti vonat csupán negyvenöt percet késett... Az éjszakát így újra a megszokott, budapesti környezetben töltötte.

Informátorunk elárulta, hogy édesanyja ma már biztosra szeretne menni: elkíséri az állomásra. Nagyon szurkolunk neki, hogy ma egy órára végre sikerüljön megérkeznie!

Baji Andrea,
Tóth Szilvia

Jön! Jön! Jön!
... a tábor embere!

Kisherczeg-fejezetek

Pillanatsfelvétel

Mivel foglalkozik a táboron kívül a kezdő újságírók sorsát szívügyén viselő csoportvezető – és honnan indult ő maga?

Színész szerettem volna lenni – hangzik el a meglepő kijelentés Herczeg Zsolttól. Ez a korai életcél 21 éves koráig kísérte, tanulta is a színjátszást és volt rendező, aki tehetősnek is találta. Zsolti azonban tudta, hogy alkatánál fogva maximum szorgalmas, de közepes karakterszínész válhatott volna

belőle. Írni és beszélni viszont mindig szenvedélyesen szeretett, a középiskolában például képújságot szerkesztett. Ekkor történt, hogy egy iskolatársa, aki nek a z

hiszem, köszönettel tartozunk, más pálya felé terelte figyelmét. Abban az időben indult a szegedi tanárképző főiskolán a magyar-művelődésszervező szak. Zsolt itt a média szakirányra jelentkezett.

Első gyakornoki állása egy városi lapnál volt. Részt vett a főiskolai újság szerkesztésében is, amivel megnyerték a DUE diákújságíró pályázatát. Először 1996-ban vett részt DUE-táborban, azóta mindössze egyet hagyott ki. Pályafutása szülővárosában, Hódmezővásárhelyen kapta az első komoly lökést: itt dolgozott 1997-től 2003-ig a Rádió 7-nél. 1999-től már főszerkesztő volt a rádióban, a 7 nap hetilapnál és a promenad.hu internetes újságnál. 1998-ban, a DUE táborban ismerte meg Hajnit, élete meghatározó szereplőjét. Egy igazán meggyőző vallomást hallhattam az „első ragaszkodással” induló és a „sokadik telefonhívással” kibontakozó szerelemről – amikor Zsolti erről mesélt, nehezen tudta megfogalmazni a gondolatait, de azt hiszem, nem olyan egyszerű egy érzést körülírni.

Hajnival ők ketten a DUE első álompárja. Zsolti három éve emiatt is költözött fel Budapestre, otthagya főszerkesztői állását.

„Nem sajnálom, hogy eljöttem, mert a hat év alatt nagyon kimerültem, amit az is mutat, hogy most sem vagyok kövér, de akkor tizenhárom kilogrammal könnyebb voltam. No meg hát Hajni várt, és öt év távkapcsolat után ez fontosabb volt mindennél. Nem hiányzik a főnökösködés, mert túl korán töltöttem be azt a posztot. Most önmagának szeretnék végre a jó főnöke és beosztottja lenni egyszerre” – mondta az FTC csapat vezetője. Ezt

FOTÓ: BÁNKI ANNA

Zsolt magyaráz. Végül nem lett karakterszínész

látva nyugodtan állíthatjuk, hogy a szerelem mindenre képes, és a párt elnézve hozzátéhetjük, hogy jól is jár, aki él ezzel az erővel. Most az InfoRádió belpolitikai riportere, az inforadio.hu szerkesztője, továbbá a DUE Online felelős szerkesztője, a DUE Tallózó és DUE Rádió munkatársa. Az intézőbizottság elnökeként létrehozta a DUE

Kulissza Gerilla Brigád, amelynek bárki tagja lehet, aki szeretne részt venni az egyesület által szervezett sajtóbejárásokon. A „KGB” a többi között vendég volt már a ferihegyi repülőtéren, a pénzverdében, a parlamentben, az állatkertben és a Nemzeti Színházban.

Kovács Nikoletta

Előadás az újságíróvá válásról

Türelmjáték

Herczeg Zsolt szerint egy kezdő újságírónak számos erény kell a sikerhez.

Tehetség, kitartás, szorgalom, becsület, hűség, alázat – Herczeg Zsolt úgy tartja, ez a kiforrott újságíró hat erénye. Az FTC csoport vezetője szerint néha az a baj az újságírókkal, hogy nincs meg bennük az az elszántság, ami a szakmához szükséges – azt hisszük, hogy mindent hihetetlen gyorsasággal elérhetünk, pedig nem. Az igazi sikerre várni kell, tenni érte és türelmesnek lenni.

Az előadó az újságírást mint egy életformát mutatta be tegnap délutáni előadásában. Ehhez az életformához szerinte ne-

héz alkalmazkodni, emiatt lépnek érvénybe a fenti erények. Ezt az életformát az izgalom, a magunknak való megfelelni akarás jellemzi. Ilyenkor a legnehezebb az alkalmazkodás. Tele van buktatókkal a szakma, hiszen bármikor fulladhat csúnya kudarcba – utalt saját példájára Zsolt. „Nem biztos, hogy pályafutásunk kezdete a családalapítás legmegfelelőbb időpontja, hiszen tudjuk, semmi sem virágzik az elején. Gyakorlat teszi az újságírót; ez az, amit nem lehet tanulni” – mondta, majd hozzátette: „Készség, felkészülés, felkészültség a három legfontosabb alaplap”.

„Ragaszkodnunk kell ahhoz, hogy abban, amit leírunk és amit kimondunk, abban ne legyen semmi megcáfolható. Senkit nem érdekel, hogy mi történik a kulisszák mögött, csak a végeredmék a lényeg” – vallja az FTC vezetője.

Kovács Nikoletta

Egy régi dués új élete

Igazán vágja

Tegnap még táborlakó volt, mára viszont neves vágóvá vált Kiss Wanda, aki közreműködött a Fekete Kefe és az Üvegtigris 2 forgatásán is, most pedig egy új filmre készül.

Kiss Wanda mint régi dués otthonosan mozgott a tősgyökeres tagok között, hiszen három éven keresztül ő is hűséges táborlakó volt – tudtuk meg tőle tegnap az Üvegtigris 2 vetítése után. Mint mondta, a DUE ezekkel a 10 nappal segített neki abban, hogy a média iránti érdeklődése fokozódjon és a későbbiekben kedvet kapjon jelenlegi szakmájához, a vágáshoz.

„A Pázmány Péter Katolikus Egyetem magyar-kommunikáció szakán kezdtem meg a közelebbi ismerkedést a médiával és ezt kiegészítendő három év múlva az esélytelenek nyugalmával felvételiztem a Színház – és Filmművészeti Egyetem vágó szakára” – mesélte el Wanda. Ehhez képest – nagy meglepetésére – első próbálkozásra felvételt nyert. Ezekben az években főiskolai kisfilmeken gyakorolhatta leendő szakmáját egészen az első átöröség, amit a Fekete Kefe, egy magyar sza-

tíra jelentett 2005-ben. A sikert hűen tükrözi, hogy ez a film a 36. Filmszemle fődíjas filmje lett.

Wanda az Üvegtigris 2 stábjáig a Filmpartnersen keresztül jutott el, ami a Fekete Kefe gyártója is volt – tudtuk meg az interjú során a DUE büszkeségének elmondásából. „Az Üvegtigris 2 elkészítése kevésbé volt zökkenőmentes, mint az előbb említett filmé, ugyanis a forgatás alatt végig zuhogott az eső” – emlékezett vissza Wanda. A háttér munkások esőkabátban dolgoztak, míg Rudolf Péterék többnyire shortban és pólóban játszották szerepeiket egy hatalmas sátor alatt. A 33-34 órás nyersanyagból Wanda először 184 perces verziót készített, amiből az Üvegtigris 2 moziba kerüléshez 107 percre kellett faragnia a filmidőt. A forgatás légköréről Wanda pozitívan nyilatkozott: szerinte nagy élmény volt ilyen neves stábbal együtt dolgozni.

A jövővel kapcsolatban elárulta: „ez év augusztusában indul egy '56-os eseményekről szóló nagyjátékfilm, ahol majd naplóvezetőként és vágóként fogok közreműködni”.

Tóth Enik , Nagy Baksa

Kiss Wanda. A táborban kapott kedvet a vágáshoz

FOTÓ: IVÁN JÓZSEF

Kritika: Üvegtigris 2

Lali király?

Igen: megkapta Magyarország a mára már legendává vált Üvegtigris folytatását is, a meglepő címet viselő Üvegtigris 2-t. Mit is adott nekünk az első rész? Poént minden mennyiségben, nagy színészi alakítások sorát és végül a pusztá magyar valóságot, amit – bár neveltünk rajta – mégis elhittünk. Vajon a következő generációs forgatókönyv is üti ezt a szintet? Vagy más a koncepció?

Nézzük sorjában! Poénból itt sincs hiány – sőt, mintha erre a vonalra még inkább rágyúrtak volna a forgatókönyvírók. Gondoljunk példának okáért a temetési ceremóniára és az ott zajló párbeszédre, ami már-már groteszkbe fullad:

- Szegény Kavics, milyen lapos!
- Ja! Lehet vele kacsázni!

De említhetjük a zavaros ki csalt meg kit és kivel ügyeket vagy éppen a legénybúcsút a kissé - nem a pikkelyein - ráncosodó sellővel megspékelve.

És hogy állunk a színészi játékkal? Azt hiszem a fiúk most sem okoztak csalódást, hiszen a jól megszokott Sanyis „szévsusz”-ok és Csoki „ízirájderöcsém”-jei már-már otthonossá varázsolják „Lali-landet”.

Most pedig nézzünk szembe a már említett pusztá magyar valósággal. Mi is ez valójában? Gondok, pesz-

szimizmus, pénzhiány, de azért igyunk és tegyünk rá, mert rajtunk már a Lali sem segít. Ebből a hangulatból veszt a második széria az elsőhöz képest, ahol Csokiékön keresztül valahol magunkon (szegény kis magyarokon) is neveltünk kicsit. A második rész viszont már olyan káoszjelenetektől és emberi hülyeségtől hemzseg, amit már – bár lehet, hogy tökéletesen igaz – nem vesz be a nézői gyomor valóságként. Persze a gond megoldható, ha poénra vesszük és iszunk rá (akárcsak a Lali-brigád). Ez úgyis megy, hát ne vessünk egy kicsit! Bele is jövünk a film közepére, azonban a gyors egymásutánban következő zajos és gyakran értelem nélkül rohanó jelenetek teljesen lehajszolják az emberi agyat a film végére.

Egy csattanóféle most is odavág a finisben (még ha nem is falhoz, legalább széktámlához): úszik az ötmillás nyeremény, de ez sem baj, mert Lali szavai szerint „sodródunk az árral és ez nekünk jó”.

Tóth Enik

A film főszereplői. Lehajszolják az agyat

Hercegi birtokból ifjúsági szálló

Túlélő tábor

Hittétek volna, hogy ez a partmenti telek közel száz éve fogadja a kikapcsolódni vágyókat és egykor a lelkes ifjúkommunisták használták? A különböző Bács-Kiskun megyei alakulatok tábora ráadásul alig húsz éve félig szét is esett.

Balatonfenyves egész területe Jankovics Bésán herceg tulajdona volt, majd Stadler Izidor vette meg, aki 1920-ban kiparcellázta. Ezen a helyen az első építkezésre 1926-ban került sor, a maradék területen szőlőt termesztek. A tulaj Mohar József volt, akinek a feleségét és a lányát is Máriának hívták, ezért kapta az épület a Mária villa nevet. Mohar József halála után a felesége eladta a területet és így 1961-ben lett a Baja Városi Úttörőelnökség tulajdona, akik tizenöt katonai sátrat építettek fel a telken, és ezekben lehetett táborozni. 1962-ben a hely a Magyar Kommunista Ifjúsági Szövetség Bács-Kiskun Megyei Bizottsága használatába került. 1966-ban tíz faházat állítottak föl, melyben az apparátusta-

A Mária villa. Az egykori birtok központja

FOTÓ: TUSKA ISTVÁN

gok üdülhettek. 1977-ig a Mária villát hat-szor építették át. A mostani tábor épületének alapozását 1975-ben kezdték meg, majd 1978. június 14-én nyitották meg hivatalosan a Magyar Kommunista Ifjúsági Szövetség Bács-Kiskun Megyei Bizottsága Úttörő Vezetőképző Táborát.

1985-ben elkezdett süllyedni, majd az épület egy része leszakadt. Ekkor bezárták az üdülőt a helyreállítási munkálatok miatt, majd 1989 júniusában új gondnokkal ismét megnyitotta a kapuját.

Mészár Kata

PartiLap. A Sajtórgia csoport lapja. VI. évfolyam 2. szám, 2006. július 3., hétfő. **Főszerkesztő:** Mészár Kata. **Csoportvezetők:** Érsok Zoltán, Pál Zsombor. **Munkatársak:** Baji Andrea, Kis Anett, Kopjas Fanni, Kovács Nikoletta, Miklay Dénes, Nagy Baksa, Tóth Enikő, Tóth Szilvia. **Fotórovat:** Bánki Anna, Iván József, Tuska István, Kecskeméti Dávid rovatvezető. **Képszerkesztő:** Vaska Henrietta. **Tördelőszerkesztő:** Mezei Tamás. **A tábor főbb támogatói:** Coca-Cola Magyarország, Magyar Rádió, T-Online, TÜV Rheinland Hungária Kft., Viva, BME Simonyi Károly Szakkollégium.